

Køster.
Mortensen.
Nielsen, Liendecommissair.
Nyholm.
Dirik.
Orholm.
Petersen, Procurator.
Schytte.
Schroll.
Stampe.
Sørensen, Pastor.
Lang.
Treschow.
Unsgaard.
Ørsted.

Nei.

Borgen.
Dahl.
Flensborg.
Hansen, Gaardeier.
Johansen.
Jørgensen, B. Gaardeier.
Jørgensen, B. C., Gaardeier.
Kirck.
Knudsen.
Nielsen, Gaardeier.
Pedersen, Gaardeier.
Steffensen.
Sørensen, Skoleforstander.
Thalbiger.
Wesfely.

Stemte ikke.

Bertelsen.
Holberg.
Simony.

Fraværende.

Kierfegaard.
Leth (hyg).
Moltke.
Neergaard.
Needy.

Formanden: Derved, mener jeg, er tillige afgjort det Wændringsforslag, der er anført under anden Afstemningspost, da det nemlig ved den Afstemning, der nu har fundet Sted, ikke længere kan komme i Betragtning. Forslagsstillerne ere sikkert deri enige? (Ja!). Da de til Lovforslaget stillede Wændringsforslag

saaledes ere afgjorte i Forbindelse med de Paragrapher, hvortil de ere stillede, skal jeg derefter sætte under Forhandling Forslagets Vedtagelse i sin Heelhed. Jeg veed ikke, om Nogen i denne Anledning ønsker at yttre sig?

Wlechingberg: Efter Udfaldet af de stedfundne Afstemninger over de Punkter, som jeg anseer for meget væsentlige, skal jeg stemme for Lovforslaget, da de øvrige Afvigelser ere af den Bessaffenhed, at jeg kan gaae ind paa dem, skjøndt jeg ikke kan indrømme, at de alle ere Forbedringer. Navnlig er dette Tilfældet med Forandringen i Henseende til Procenternes Størrelse, der, under en Forudsætning, er fæstet i § 4, ligesom jeg ogsaa maa formene, at der ikke er saa god Overensstemmelse mellem Begyndelsen af § 1 og Slutningen af § 2, idet den første betegner nærværende Lov som ganske midlertidig, og den anden alligevel taler om et Tidsrum af 10 Aar, efter hvis Forløb nye Planer skulle indleveres.

Sørensen (Skoleforstander): Naar man vil Hensigten, bør man fornødigvis ogsaa ville Midlerne dertil, jeg mener rigtige, væsentlige og fornødtige Midler. Naar man nu idelig taler om, at man sigter til ved denne Lov at fremme Selveiendom, som af saa mange Grunde er ønskelig, dømmes jeg, at det er en meget priselig Hensigt. Men, dersom man ikke vil tage Hensyn til nogen af vedkommende Parter, da behøver man kun een Paragraph i denne Lov, som hæver Fideicommissbaandet, og saa maa man overlade til Vedkommende selv, hvorledes de ville benytte den Frihed, som de ere komne i Besiddelse af. Dersom man kunde have fuldkommen Tillid til, at Vedkommende ikke ville misbruge den ubegrænsede Frihed, som Loven tilskaffede dem, da syntes det ogsaa smukke at behandle Sagen paa denne Maade og saa afvente det bedst mulige Resultat deraf. Men, dersom ikke Lovgiveren anseer sig forpligtet til at stille saadanne Bestemmelser eller angive saadanne Midler, at Hensigten ved dem mere betryggende vil kunne opnaaes, saa mener jeg dog, at det er Lovgiverens Pligt at tage Hensyn til alle vedkommende Parters Interesse, saavel til Fideicommissets som til Besidderens og Fæsterens. Nu er det en Selvsølge, at der kan fremkomme for-